

DEN NORSKE KIRKE

Borg biskop

Kultur- og kirke departementet
Postboks 8030 Dep
0030 OSLO

d ok 28

Kultur- og kirke dep.	
KI	
Saksnr. 200601378	Dato 16.08.06
Notis Ki-201	Beh.

Dato: 15.08.2006

Vår ref: 06/279-8 CHSO

Deres ref:

Høringsuttalelse - Forskrift om tilsetting av menighetsprester

Borg biskop og Borg bispedømmeråd takker for muligheten til å avgi uttalelse på et solid og gjennomarbeidet høringsdokument som vedrører kvalifikasjonskrav ved tilsetting som menighetsprest. Dokumentet gir god og oversiktlig innføring i de ulike problemstillingene knyttet til hvilke kvalifikasjonskrav som skal gjelde ved tilsetting av menighetsprester.

Mange av de foreslåtte endringene i tilsettingsforskriften henger sammen med innføringen av ny gradsstruktur ved universiteter og høyskoler. Slik vi ser det, handler dette hovedsaklig om en harmonisering og tilpassing mellom gjeldende kart og et nytt landskap.

Andre endringsforslag gjelder de alternative veiene til prestatjeneste. Selv om vi i hovedsak støtter de endringene som foreslås også her, er det samtidig vår forutsetning at de alternative veiene bare skal benyttes i få og særlige tilfeller. Slik vi ser det, bør det fortsatt være slik at den primære veien til prestatjeneste går gjennom cand. theol.-graden og VTP-løpet.

Kapitel 2: Konsekvenser av nye grader og gradsformer

Kvalitetsreformen gir nye kombinasjonsmuligheter av enheter og fordypninger innen ulike emner. Det er derfor det nødvendig med en ny beskrivelse av utdanningskravene for menighetsprester. Borg biskop og Borg bispedømmeråd er enig med utvalget i at en teologisk eller kristendomsfaglig mastergrad ikke nødvendigvis gir den tilsvarende kompetanse som cand. theol.-graden. Vi støtter forslaget om at det er fakulteter med rett til å tildele cand. theol.-graden som skal vurdere om en mastergrad kan sidestilles med cand. theol.-graden.

Når det gjelder kandidater med annen tilsvarende kompetanse (§ 3) støtter vi forslaget om en uttrykt nedre grense på 80 studiepoeng i fordypning kristendom. Dette vil kvalitetssikre at kandidatene har nødvendig kristendomsfaglig kompetanse.

Kapitel 3: Egnethet og erfaring

Embetet er *kirkens* embete, selv om det er biskopen som avgjør ordinasjon. Derfor er det viktig at flere ledd vurderer kandidatens egnethet for prestatjeneste. Særlig gjelder dette de som søker ordinasjon gjennom de alternative veiene til prestatjeneste. Vi støtter

derfor forslaget om at kandidater i både kategori A og B bør egnethetsvurderes av Evalueringsnemnda. Dette vil kvalitetssikre vurderinger og avgjørelser.

Kapitel 4: Biskopen som ”søker” ved fravik av kvalifikasjonskrav

Vi vil fortsatt hevde at det er en viktig kvalitetssikring at det er biskopen som søker om godkjenning ved fravik av kvalifikasjonskrav (kategori B). Samtidig er denne ordningen ikke helt uproblematisk. På den ene side vil biskopen ved en søknad måtte sette seg inn i kandidatens person og situasjon, og selv være med å bære frem kandidatens ønske om prestetjeneste. På den annen side gir en slik søknad ikke noe løfte om ordinasjon eller stilling.

Når det gjelder klageadgang, problematiserer utvalget Kirkerådets begrensning av klageadgangen, under henvisning til fvl § 28. Hovedregelen i fvl er at ethvert enkeltvedtak kan påklages av enhver med ”rettslig klageinteresse”, hvilket altså er mer omfattende enn sakens parter. Dersom utvalgets lovforståelse legges til grunn, betyr det imidlertid at ikke bare kandidaten kan påklage nemndas vedtak, men også for eksempel Presteforeningen eller utdanningsinstitusjonene, eller et alminnelig kirkemedlem. Vi slutter oss til utvalgets lovforståelse på dette punkt, men vil samtidig uttrykke at dette bidrar til å gjøre ordningen for kategori B-kandidater mer komplisert.

På tross av de problemene som hefter ved denne ordningen, er vi likevel ikke helt overbevist om at en alternativ ordning med kandidaten selv som søker vil være å foretrekke. En slik alternativ ordning vil imidlertid bidra til å skjelne to elementer fra hverandre, som i dagens ordning er vevet sammen, nemlig det å godkjennes som kvalifisert for å kunne tilsettes i prestestilling (som avgjøres av Evalueringsnemnda) og det å godkjennes for ordinasjon (som avgjøres av biskopen).

Kapitel 8: Veien til prestetjeneste

VTP er nå etablert som en ordning som biskopene kollegialt har samlet seg om som obligatorisk forberedelse til prestetjeneste. Den er et svært verdifullt element på veien til ordinasjon. Det vil være en styrke om VTP inngår i kravene til tilsetting som menighetsprest. Dette kan inngå som en del av § 2.

Kapitel 9: Klageadgang og saksbehandlingsregler

Spørsmålet om det skal være adgang til å innhente politiattest er svært aktuelt. Andre yrkesgrupper som har direkte kontakt med barn og unge, må forevise slik dokumentasjon. Beskyttelse mot seksuelle overgrep for alle som er i kontakt med Den norske Kirke er et meget viktig mål. Svært mye tilsier derfor at å forevise politiattest at også bør gjelde ved tilsetting som menighetsprest – ikke minst fordi det hører til tjenesten å ha direkte kontakt med barn og unge. Vi vil derfor støtte arbeidsgruppens anbefaling om at departementet fastsetter en slik hjemmel. Dette bør da nedfelles i tilsetningsforskriftenes kvalifikasjonskrav.

Med vennlig hilsen

Helga Haugland Byfuglien
Biskop

Per Johan Bjerkeli
Stiftsdirektør
Direkte innvalg: 69 30 79 12